BIBLIA LATINA

Klosterneuburg, um 1310/1315 Seite 253r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

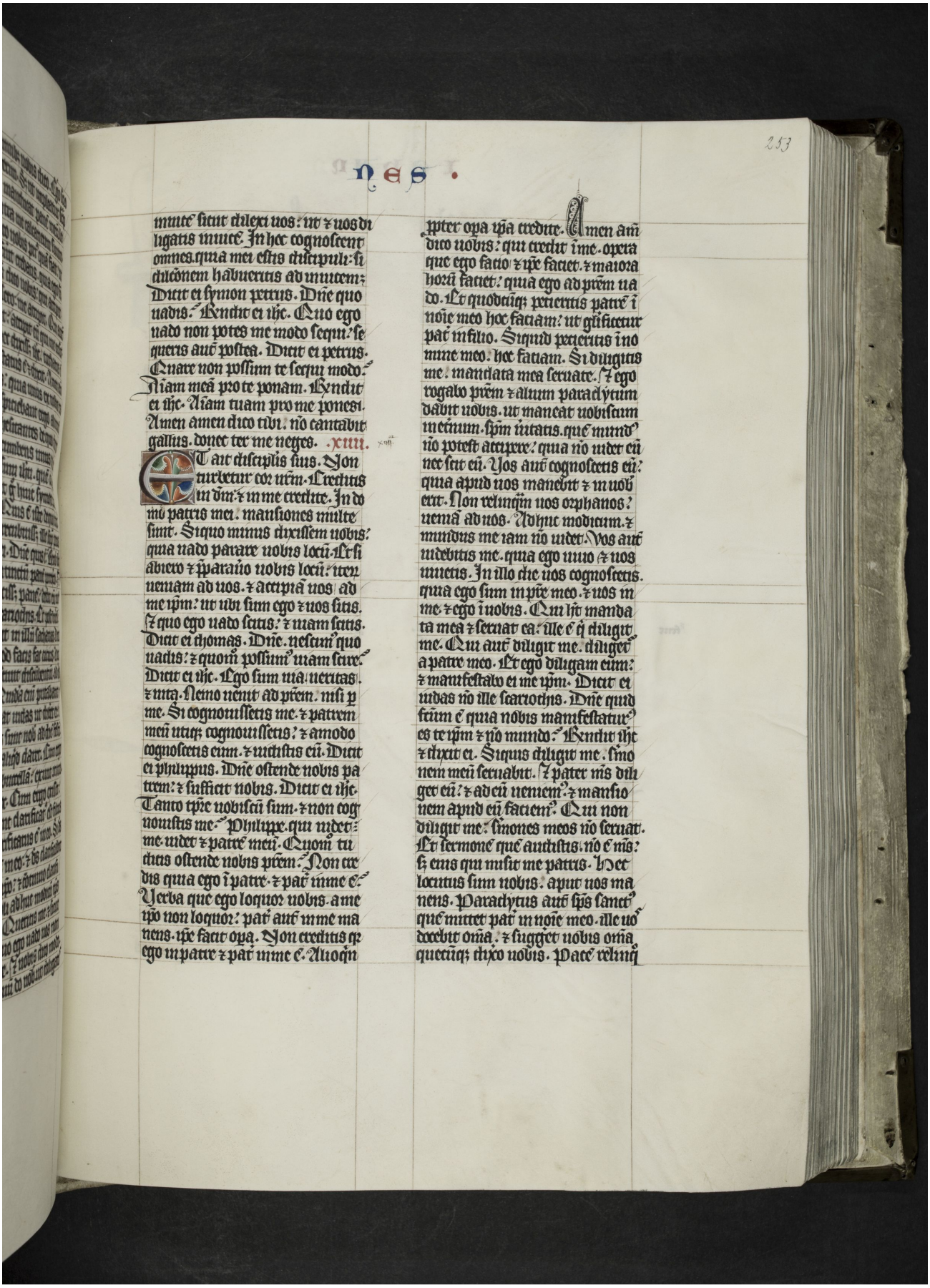

nes.

inuicē sicut dilexi uos: ut ⁊ uos di
ligatis inuicē. In hoc cognoscent
omnes. quia mei estis discipuli: si
dilcōnem habueritis ad inuicem:
Dicit ei symon petrus. Dn̄e quo
uadis? Rndit ei ihc. Quo ego
uado non potes me modo sequi: se
queris aut̄ postea. Dicit ei petrus.
Quare non possum te sequi modo?
Aīam meā pro te ponam. Rndit
ei ihc. Aīam tuam pro me pones.
Amen amen dico tibi. nō cantabit
gallus. donec ter me neges. .xiiii.

Et ait discipulis suis. Non
turbetur cor ur̄m. Creditis
in dm̄: ⁊ in me credite. In do
mo patris mei. mansiones multe
sunt. Si quo minus dixissem uobis:
quia uado parare uobis locū. Et si
abiero ⁊ p̄parauero uobis locū: iterū
ueniam ad uos. ⁊ accipiā uos ad
me ip̄m: ut ubi sum ego ⁊ uos sitis.
⁊ quo ego uado scitis: ⁊ uiam scitis.
Dicit ei thomas. Dn̄e. nescimus quo
uadis: ⁊ quomodo possumus uiam scire?
Dicit ei ihc. Ego sum uia. ueritas.
⁊ uita. Nemo uenit ad p̄rem. nisi p
me. Si cognouissetis me. ⁊ patrem
meū utiq; cognouissetis: ⁊ amodo
cognoscetis eum. ⁊ uidistis eū. Dicit
ei philippus. Dn̄e ostende nobis pa
trem: ⁊ sufficit nobis. Dicit ei ihc.
Tanto tp̄re uobiscū sum. ⁊ non cog
nouistis me? Philippe. qui uidet
me. uidet ⁊ patrē meū. Quomodo tu
dicis ostende nobis p̄rem? Non cre
dis quia ego ī patre. ⁊ pat̄ in me ē?
Uerba que ego loquor uobis. a me
ip̄o non loquor: pat̄ aut̄ in me ma
nens. ip̄e facit opa. Non creditis q̄r
ego in patre ⁊ pat̄ in me ē. Alioq̄n
p̄pter opa ip̄a credite. Amen am̄
dico uobis: qui credit ī me. opera
que ego facio ⁊ ip̄e faciet. ⁊ maiora
horū faciet: quia ego ad p̄rem ua
do. Et quodcūq; petieritis patrē ī
noīe meo hoc faciam: ut glificetur
pat̄ in filio. Si quid petieritis ī no
mine meo. hoc faciam. Si diligitis
me. mandata mea seruate. ⁊ ego
rogabo p̄rem ⁊ alium paraclytum
dabit uobis. ut maneat uobiscum
in eternum. sp̄m ueritatis. quē mundus
nō potest accipere: quia nō uidet eū
nec scit eū. Uos aut̄ cognoscetis eū:
quia apud uos manebit ⁊ in uob̄
erit. Non relinq̄m uos orphanos:
ueniā ad uos. Adhuc modicum. ⁊
mundus me iam nō uidet. Uos aut̄
uidebitis me. quia ego uiuo ⁊ uos
uiuetis. In illo die uos cognoscetis.
quia ego sum in p̄re meo. ⁊ uos in
me. ⁊ ego ī uobis. Qui h̄t manda
ta mea ⁊ seruat ea: ille ē q̄ diligit
me. Qui aut̄ diligit me. diliget̄
a patre meo. Et ego diligam eum:
⁊ manifestabo ei me ip̄m. Dicit ei
iudas nō ille scariothis. Dn̄e quid
fc̄tum ē quia nobis manifestatur̄
es te ip̄m ⁊ nō mundo? Rndit ihc
⁊ dixit ei. Si quis diligit me. sermo
nem meū seruabit. ⁊ pater m̄s dili
get eū: ⁊ ad eū ueniem̄. ⁊ mansio
nem apud eū faciem̄. Qui non
diligit me: sermones meos nō seruat.
Et sermonē quē audistis. nō ē m̄s:
s; eius qui misit me patris. Hec
locutus sum uobis. apud uos ma
nens. Paraclytus aut̄ sp̄s sanct̄
quē mittet pat̄ in noīe meo. ille uo
docebit om̄a. ⁊ suggeret uobis om̄a
quecūq; dixero uobis. Pacē relinq̄